

[Vivike.]

men hvis man opretholder tanken om, at der skal betales erstatning ved oprettelsen af disse parker, så løber vi en risiko for, at det ikke bliver til ret meget med oprettelsen af dem. Man vil gøre det, efterhånden som der bliver råd, men da statskassen, i den tid jeg kan mindes, altid har manglet penge, risikerer vi, at det kan have meget lange ud-sigter.

Men hvordan kan man i det hele taget regne med erstatninger i forbindelse med oprettelse af naturparker? Vi lever jo i et planlagt land. På onsdag i næste uge behandler vi her i tinget et lovforslag om byplaner og et forslag til byggelov for købstæderne og landet med undertitlen: Byggeri i det åbne land. Når disse lovforslag er vedtaget, kan der uden for byzonerne ikke bygges uden tilladelse. Ingen kan altså have nogen forventning om en anden udnyttelse af jorden end den måde, de nu udnytter den på, og de kan dermed heller ikke have noget krav på erstatning.

Det bør som hovedprincip fastslås, at ejendomsret til fast ejendom altid knytter sig til den hidtidige anvendelse, og bruger vi ikke dette princip, så har jeg ingen tro på, at det i denne ellefte time lykkes at redde Danmarks natur. Det lykkes heller ikke, hvis vi ikke laver en plan om, hvad vi vil med Danmark, derunder en plan for den danske undergrund. Det kan ikke være rigtigt, at det fremtidig skal være lige så let som i dag at få lov til at grave grus, ral, ler osv. Jeg tror, det vil være klogt, at vi får et naturforvaltningsorgan; det er jo rigtigt, som det tidligere er nævnt her, at naturfredning henhører under mange forskellige ministerier, men vi forudsætter et forvaltningsorgan, som f. eks. kan være med til at planlægge, men også sørge for naturens pleje. Med hensyn til naturpleje mener jeg, at det ikke er nok, at vi freder. Man kan frede f. eks. et stykke hede, og når der er gået nogle år, har dette stykke ændret karakter ganske betydeligt, fordi der simpelt hen selv voksende gror træer af

forskellig slags op. Altså skal vi pleje naturen, den skal passes, og dér tror jeg at Hedeselskabet er meget velegnet, selv om vi ikke har brug for flere landvindinger og ådretninger — og det har vi ikke. Det, det drejer sig om nu, er at holde på vandet og ikke at komme af med det, for om nogle år er ferskvand en mangelvare i Danmark. Men selv om vi ikke skal have flere ådretninger, landvindinger og den slags, har vi absolut brug for Hedeselskabet, så meget mere som Hedeselskabet jo også beskæftiger sig med at lave rensningsanlæg. Hvis man ulykkeligvis fremtidig laver landvinding, så bør projektet, inden man overhovedet begynder, anmeldes til naturfredningsmyndighederne, og det samme gælder rejsning af højspændingsmaster. I øvrigt mener jeg, at naturfredningsrådet bør være repræsenteret i landvindingsudvalget, så længe det endnu eksisterer.

I udvalget bør vi nok også overveje, om strandbyggelinjen, der i dag er på 100 m, ikke bør være bredere, i hvert fald ikke mindre end skovbyggelinjen på 300 m.

Jeg kunne have en hel del mere at sige om lovforslaget her, men da der normalt snakkes alt for meget fra denne talerstol, skal jeg gemme det til udvalgsarbejdet. Dér vil socialistisk folkeparti møde med en positiv indstilling, idet vi håber, at vi kan medvirke til, at loven bliver lidt bedre, end lovforslaget giver udtryk for.

Kjær Rasmussen: Jeg er ked af, at jeg ikke kan være enig med hr. Vivike i, at vi lever i et planlagt land. For mig minder det mere om en skude uden ror. Nå, men folkettinget har jo allerede én gang haft lejlighed til at udtale sig om forslaget til ny naturfredningslov, og der kan derfor næppe være nogen grund til at gå i dybden med de allerede én gang fremførte kritikpunkter. For VSs vedkommende gik de kort fortalt ud på, at beløbsrammen var for lav, at forbrugerne ikke var repræsenteret i fredningsnævnene, at fredningsnævnet fik bemyndigelse til at dispensere fra stand-